

RAZLIKE U ODNOSIMA RODITELJA PREMA PREDŠKOLSKOJ DJECI KOJA MANIFESTIRAJU ODNOSNO NE MANIFESTIRAJU NEKE OBLIKE POREMEĆAJA U PONAŠANJU

JOSIPA BAŠIĆ

Fakultet za defektologiju
Sveučilišta u Zagrebu

Originalni znanstveni članak
UDK: 376.58

SAŽETAK

U ovom radu koji je dio većeg istraživačkog projekta "Pojavni oblici poremećaja u ponašanju djece u predškolskim ustanovama i uvjeti života u obitelji", kao cilj se postavlja definiranje eventualnih razlika u direktnom ili indirektnom odnosu roditelja prema predškolskoj djeci koja manifestiraju ili ne manifestiraju neke oblike poremećaja u ponašanju.

Primjenom Upitnika o uvjetima života u obitelji (samo dio - 32 varijable) dobiveni su podaci koji su obrađeni pomoću analize varijance i diskriminativne analize (algoritam SDA).

Rezultati upućuju na postojanje razlika u odnosu roditelja prema dvije skupine djece u tom smjeru da su, djeца s izraženim problemima na planu ponašanja u nepovoljnijem položaju od djece koja nemaju tih problema. To je naročito značajno izraženo indirektnim odnosom roditelja prema djeci, koji se nadalje izražava i putem nekih vidova direktnog odnosa roditelj - dјete.

1. UVOD

Mnogobrojna istraživanja usmjerenata su na izučavanje veza roditeljskog ponašanja i socijalizacije djece. Većina tih istraživanja uglavnom su stranog porijekla i najčešće izvedena na specifičnim uzorcima i roditelja (depresivne majke, roditelji koji se nalaze ili su se nalazili pod posebnom brigom medicinskih ili drugih ustanova) i djece (s psihijatrijskim dijagnozama, s poremećajima u ponašanju, delikventnog ponašanja i dr.). Istraživanja su rijetko postavljena tako da se specifične grupe djece i njihovi roditelji kompariraju s kontrolnom grupom, a još rjeđe su korištene multivarijatne metode obrade.

Naša istraživanja uglavnom su usmjerenata na ispitivanje odnosa ili stavova roditelja prema djeci s poremećajima u ponašanju (Jašović, 1970; Bašić, 1985; Radoš, 1973). Treba napomenuti da su se pojedina istraživanja bavila češće određenim ponašanjima ili odnosom roditelja prema djeci, a rjeđe su ta ponašanja bila dovedena u vezu s drugim varijablama obi-

teljskog života, karakteristikama ličnosti ili karakteristikama samog djeteta (djece).

Jedna od najčešća ispitivanih varijabli u vezi sa razlikama između roditeljskog odnosa i rizika za nastanak razvojnih problema djece jest pružanje ljubavi i sigurnosti djetetu. Još su Sheldon i Leonora Glueck (1950) publicirali nalaze njihove 10-godišnje studije o delikventnim dječacima, u kojoj zaključuju da je delikvencija rezultat interakcije između izvjesnih konstitucionalnih faktora i utjecaja obitelji u kojima su jedan ili oba roditelja bili indiferentni ili neprijateljski prema djetetu i slijedili su labavu ili nepravilnu praksu discipliniranja. Isto tako, Račić (1974) potvrđuje hipotezu da će dječa koja nisu sigurna da se roditelji o njima brinu i koja nisu dovoljno sigurna da ih roditelji vole vjerojatno razviti društveno nepovoljne osobine. Tako i Nye (1973) ukazuje da je uskraćivanje roditeljske ljubavi (odbaci vanje djeteta) glavna osnova socijalne devijacije (delikventno ponašanje). On naglašava da je teško zamisliti da će indiferentan i neprijateljski roditelj dati osjećajem konstruktivnog nadzora potreban adoles-

centu, jer takav roditelj često nije ni zainteresiran za probleme djeteta. Misra (1972) je također našao da odvajanje od djeteta, zanemarivanje djeteta i deprivacija ljubavi pridonose razvoju maloljetničke delikvencije.

Taj odnos roditelja prema djetetu moguće je promatrati putem pojave neželjene djece. Istraživanja potvrđuju da su djeca i maloljetnici s poremećajima u ponašanju pretežno neželjena djeca (Radlbeck, 1978). Nalazi se također da su kod devijantnih majki djeca neželjena, zbog čega je potrebno takve roditelje obuhvatiti tretmanom da bi se prevenirale dječje neuroze.

Tako se jedna opsežna longitudinalna studija bavi razvojem djece (Matejček i dr., 1979, prema Kapor-Stanulović, 1985) rođene iz trudnoće koju su majke željele dva puta prekinuti (neželjena djeca). Ta grupa djece, oba spola (220), komparirana je s kontrolnom grupom djece (izjednačene po svim drugim obilježjima), a majke su bile maksimalno izjednačene po nizu indikatora. Ispitivanje je vršeno u nekoliko vremenskih točaka (u različitim dobima djece). Autori zaključuju da se razlike među djecom rođenom kao želenom ili neželjenom povlače od djetinjstva pa do adolescencije. To istraživanje ukazuje i na položaj roditelja neželjenog djeteta, jer pored djeteta od posljedica neželjenosti trpe i roditelji (ovisno o razlozima neželjenosti i posljedicama koje mogu nastati). Taj podatak važan je s preventivnog aspekta. Neki autori posebnu pažnju posvećuju ispitivanju sredstava i metoda odgoja. Uglavnom se zaključuje da roditelji upotrebljavaju ona sredstva i metode koje su u skladu s njihovim referencičnim sistemom i strukturonim ličnosti roditelja. Varijable koje se pri tom ispituju jesu: pretjerano discipliniranje, verbalna i fizička kazna, nagrada i kazna, stroga kontrola i nadzor i dr. Veza između strogog kažnjavanja i delikvencije je statistički značajna, potvrđuju neka istraživanja. Navodi se također da je fizičko zlostavljanje djece povezano s agresivnim i antisocijalnim ponašanjem te djece, naročito dječaka. Isto tako se nalazi statistički značajna veza između grđenja, psovanja i oduzimanja ljubavi s delikventnim ponašanjem (Nye, 1973).

Nedosljednost i neslaganje u odgoju djece pronađeno je u mnogim istraživanjima (Deighton, 1971; Sans, 1977; Hrnjica, 1979). U tim

radovima potvrđuje se da je to jedna od karakteristika koja pojačava agresivnost, problematičnost, kako kod predškolske djece tako i kod adolescenata.

Jedno od naših opsežnijih istraživanja (Radoš, 1973), provedeno s ciljem utvrđivanja razlika u opažanju postupaka roditelja u odgoju delikventnih i nedelikventnih djevojčica, dovelo je do ovih zaključaka:

- delikventne djevojčice češće su i strogo, čak drastično kažnjavane od roditelja,
- roditelji delikventnih djevojčica ne ispoljavaju ljubav i nježnost prema njima,
- delikventne djevojčice su roditelji nedovoljno podsticali na uspjeh,
- roditelji delikventnih djevojčica upotrebljavaju pretjeranu autoritativnu disciplinu,
- roditelji delikventnih djevojčica ne poštuju dovoljno njihovu ličnost,
- roditelji delikventnih djevojčica toleriraju agresivno ponašanje,
- roditelji delikventnih djevojčica ne vode brigu o djetetovu zdravlju,
- roditelji delikventnih djevojčica ne slažu se međusobno u pogledu odgoja djece.

U navedenim istraživanjima odnos roditelj - dijete promatran je kao jednosmjeran utjecaj. Tek u novijim istraživanjima sve više se na taj odnos gleda kao na dvosmjerni proces. Cilj tih istraživanja je sam proces socijalizacije, a ne samo produkt socijalizacije (dijete s određenim karakteristikama ponašanja). Tim se istražavanjima pokušava potvrditi doprinos individualnih karakteristika djeteta (razdražljivo, plačljivo, "lako" ili "teško" odgojivo, hiperaktivno, zavisno) oblikovanju roditeljskog ponašanja (zlostavljanje, restriktivnost, pouštljivost, ne dosljednost).

Woldrop i dr. (1971) nalaze da su majke djece koja su hiperaktivna, restriktivnije i manje brižne, jer takva dječka "traže" česte zabrane. Studija Thomasa i Chessove (1977) jedna je od najopsežnijih longitudinalnih studija. Podaci su prikupljeni intervjuiima s roditeljima, direktnim promatranjem, iskazima nastavnika, psihološkim instrumentima. Oni zaključuju da razlike u temperamentu djece (tri grupe djece: "lako" dijete, "teško" dijete i "zatvoreno" dijete) mogu povećati rizik od poremećaja u ponašanju djece. Nalazi se da svaki od tri tipa djece imaju ogroman utjecaj na roditeljsko ponašanje, a

time i na djetetov kasniji razvoj. Sameroff i dr. (1975) ukazuju da se karakteristike djeteta isprepleću s roditeljskim karakteristikama i da je rezultat jedan "individualizirani minijaturni socijalni sistem". To bi značilo da roditelj "oblikuje" dijete, a dijete "oblikuje" roditelje. Na osnovi iznesenog može se zaključiti da odnosu roditelj-dijete treba pridodati i važnost odnosa dijete-roditelj. Imajući u vidu strukturni pristup istraživanjima, nameće se zaključak da je za korištenje rezultata u praksi (formiranjem programom preventivnih akcija) potrebno promatrati obitelj kao sistem, u kojem i roditelji i djeca imaju svoje značenje, ali da i svi drugi faktori (egzogeni i endogeni) daju svoj "doprinos" razvoju i socijalizaciji djece predškolske dobi, dobi djetinjstva, ali i dobi adolescencije i dalje.

2. CILJ RADA

U ovom radu, koji je dio većeg istraživačkog projekta, kao cilj se postavlja traženje eventualnih razlika u indirektnom ili direktnom odnosu roditelja prema predškolskoj djeci koja manifestiraju ili ne manifestiraju neke oblike poremećaja u ponašanju.

Na osnovi dosadašnjih spoznaja pretpostavlja se postojanje razlika u odnosima roditelja prema ove dvije skupine djece. Eventualne razlike potvrdit će nepovoljniju poziciju djece koja manifestiraju neke oblike poremećaja u ponašanju u predškolskom periodu s obzirom na odnose roditelja prema njima. Kontrolna skupina djece koja ne manifestiraju ni jedan od oblika poremećaja u ponašanju imat će povoljniju poziciju u odnosu roditelja prema njima.

3. METODE RADA

3.1 Uzorak Ispitanika

Populaciju iz koje je uzet uzorak ispitanika čine djeца која су током 1986/87. године пohađala предшкolske ustanove u gradovima Karlovcu, Puli i Zagrebu. Tako је добiven узорак од 3638 djece - испитаника из које је након preliminarnог испитивања одређен узорак eksperimentalne i узорак kontrolne групе предшкolske djece koја

pohađaju dječje ustanove. Naime, primjenom Anketnog lista za odgajatelje, točnije na osnovi varijabli koje su usmjerene na procjenu 36 oblika poremećaja u ponašanju karakterističnih za tu razvojnu dob, napravljena je rang-lista djece prema broju poremećaja u ponašanju. Na početku liste nalazila su se djeca bez i jednog poremećaja u ponašanju, slijedila su djeca s 1, 2, 3 i više oblika poremećaja u ponašanju. Eksperimentalnu grupu čini 223 djece koja prema procjenama odgajatelja manifestiraju 6 i više oblika poremećaja u ponašanju, a nalaze se na kraju rang-liste. Kontrolnu grupu čini 182 djece s početka rang-liste, koja prema procjenama odgajatelja ne manifestiraju niti jedan oblik poremećaja u ponašanju.

Ove dvije grupe djece su djeca oba spola, u dobi od 5 do 7 godina.

3.2 Uzorak varijabli i način ispitivanja

Iz većeg broja varijabli kojima se opisuju uvjeti života djece predškolske dobi u obitelji (Upitnik o uvjetima života u obitelji¹) za potrebe ovog rada korištene su 32 varijable. Tim varijablama opisuju se posredni i neposredni kontakti roditelja i djeteta, odnos roditelja prema djetetu, te neka sredstva i metode kojima se roditelji koriste u odgoju svoje djece. Pri tom se u određenom broju varijabli nastojalo posebno diferencirati odnos oca, a posebno odnos majke prema djetetu. Taj prostor opisuju ove varijable:

Varijable	Šifra
1. Briga i nadzor roditelja za dijete	BRIGAR
2. Roditelji se informiraju o razvoju i napredovanju djeteta	INFORO
3. Na priredbe i roditeljske sastanke majka dolazi	PRISAM
4. Na priredbe i roditeljske sastanke otac dolazi	PRISAO
5. Ako dijete ima problema roditelji	PROSUR
6. Ponašanje majke prema djetetu je pretežno	PONAMA
7. Ponašanje oca prema djetetu je pretežno	PONAOC
8. Majka u odnosu na dijete izražava	ZABRIM

¹ navedeni Upitnik konstruiran je za potrebe ovog istraživačkog projekta, a njegovi autori su: Josipa Bašić, Đurđica Gajer-Piacun, Ljiljana Mavrin-Cavor, Milko Mejovšek i Antonija Urli.

9. Otac u odnosu na dijete izražava
10. Majka je u odnosu na dijete
11. Otac je u odnosu na dijete
12. Roditelji imaju razumijevanje za probleme djeteta
13. Roditelji nastoje shvatiti probleme i pomoći djetetu
14. Roditelji fizički kažnjavaju dijete
15. Roditelji verbalno kažnjavaju dijete
16. Roditelji opravdavaju djetetove postupke i podržavaju njegovo loše ponašanje
17. Roditelji osuđuju i optužuju dijete
18. Roditelji savjetuju i usmjeravaju dijete
19. Roditelji primjenjuju biološka lišavanja djeteta
20. Roditelji primjenjuju društvenu izolaciju djeteta
21. Roditelji primjenjuju čvrstu kontrolu nad djetetom
22. Roditelji često nagradjuju dijete
23. Roditelji pružaju nedovoljno emocionalne topline djetetu
24. Roditelji se često igraju s djetetom
25. Roditelji su nedosljedni u ponašanju prema djetetu
26. Postoji nesklad (suprotna reagiranja) u ponašanju prema djetetu od strane roditelja
27. Roditelji postavljaju prevelike zahtjeve na dijete
28. Roditelji odbacuju - odbijaju dijete
29. Roditelji ispoljavaju pretjeranu ljubav prema djetetu
30. Roditelji prezaštićuju dijete
31. Roditelji zanemaruju dijete
32. Roditelji su dijete željeli

ZABRIO	Ispitivanje je izvršeno tokom proljeća 1987. godine. Osnovu za procjenu predviđenih varijabli predstavljao je strukturirani intervju vođen s roditeljima koji su provodili psiholozi i drugi stručni radnici ² zaposleni u dječjim centrima. Psiholozi su osim intervjuja s roditeljima koristili iskustva koja u radu s roditeljima imaju odgajatelji. Kao izvor informacija poslužila je i dokumentacija koja se u dječjim vrtićima redovno vodi o svakom djetetu.
ODNOMA	
ODNOOT	
RORAZU	
ROSHVA	
ROFIKA	
ROVEKA	3.3 Metode obrade podataka
ROOPRA	Razlike između odnosa roditelja prema djeci predškolske dobi, koja manifestiraju i koja ne manifestiraju određene oblike poremećaja u ponašanju, testirane su analizom varijance i diskriminativnom analizom primjenom algoritma SDA (Štalec i Momić, 1984). Obrada podataka izvršena je u Sveučilišnom računskom centru (SRCE) u Zagrebu.
ROOSUD	
ROSAVJ	
ROBILI	
RODRIZ	
ROKONT	4. REZULTATI I DISKUSIJA
RONAGR	Prije početka prikazivanja rezultata same diskriminativne analize, jedine diskriminativne funkcije, potrebno je analizirati pokazatelje koji ukazuju na karakteristike odnosa roditelja prema djeci po pojedinim grupama, na njihove razlike u relativnim frekvencijama (tablica 1), kao i na značajnost razlika (tablica 2).
RONEEM	Za daljnju analizu značajna su ova saznanja:
ROIGRA	- odnos roditelja prema djetetu koji se izražava kao biološko lišavanje djeteta (oduzimanje hrane, spavanja) vrlo je rijetko zastupljeno u ukupnom uzorku (1%), u relativnim frekvencijama razlike među grupama gotovo nema (2%, 1%), a razlika koja postoji nije statistički značajna,
RONEDO	- roditelji koji odbacuju ili odbijaju dijete također su relativno rijetki i za eksperimentalnu i za kontrolnu grupu (3%, 1%), ali su razlike među grupama ipak statistički značajne,
SUPREA	- za kontrolnu grupu karakterističan je značajno manji postotak roditelja: koji dijete nisu željeli (1%), koji dijete zanemaruju (1%), koji nastoje shvatiti probleme i pomoći
PREZAH	
ROODBI	
RODLUB	
ROPREZ	
ROZANE	
ROZELJ	

Varijable su uređene tako da odgovor pod rednim brojem 1 označava pozitivan odnos ili reakcije roditelja, a odgovori prema većem broju (4, 5) označavaju sve negativniji i ne-gativniji odnos.

² Ovom prilikom izražavamo zahvalnost svim psihologima (34), pedagozima (4), defektologu (1) i socijalnom radniku (1), koji su požrtvovno proveli ovo ispitivanje.

djetetu (1%), koji nemaju razumijevanja (1%), koji su indiferentni ili hladni prema djetetu (1%), koji ostavljaju djecu bez nadzora i brige (2%),

- eksperimentalna i kontrolna grupa razlikuju se po relativnim frekvencijama u kategorijama svih varijabli (osim jedne), a razlike su i statistički značajne (tablica 2) i govore u prilog kontrolnoj grupi,

- kategorija odgovora "ne dovodi dijete ili vrlo rijetko/nema oca" data je iz razloga nemogućnosti procjene odnosa roditelja u jednu od postojećih kategorija zbog toga što roditelja nema, ne dolazi ili dolazi vrlo rijetko (i na pozive). Veće relativne frekvencije u toj kategoriji, i kod eksperimentalne i kod kontrolne grupe, prisutnije su kada se procjenjuje oca nego majku. Budući da se procjenjivači odlučuju za tu kategoriju odgovora češće kod eksperimentalne grupe, to bi moglo značiti da se ti roditelji ipak manje brinu za dijete ili tih roditelja nema, što indirektno može značiti i neadekvatan odnos.

S obzirom da se radi o dvije grupe za koje se traže eventualne razlike, bilo je moguće dobiti samo jednu diskriminativnu funkciju. Iz navedenih rezultata očite su razlike između eksperimentalne (djeca sa šest i više poremećaja u ponašanju) i kontrolne grupe (djeca bez poremećaja u ponašanju) na diskriminativnoj dimenziji u prostoru odnosa roditelja prema ispitanoj predškolskoj djeci.

Iz strukture diskriminativne funkcije (tablica 3, kolona A) uočava se da gotovo sve varijable (osim varijabli ROBILI, RODLUB, ROKONT) stoje u korelaciji s tom funkcijom.

Nadalje se uočava da sve varijable nemaju jednak doprinos diskriminativnoj funkciji. Iz osnova relativno niskih vrijednosti koeficijenata diskriminativne funkcije moguće je razlike među grupama pripisati vjerojatno i nekim drugim izvorima razlika. Naime, neobjašnjeni dio varijabiliteta ovih obiteljskih varijabli treba tražiti u vezi varijabli s nekim značajnim činocima koji utječu i na obitelj i na samo dijete i njegov razvoj. To je i razumljivo, izolirano djelovanje samo jednog skupa varijabli nije dovoljno da objasni nastanak problema u ponašanju djeteta, pa tako ni razlika koje postaje između dvije skupine djece.

Varijable koje najviše doprinose definiranju diskriminativne funkcije jesu varijable koje opisuju: traženje pomoći i suradnje ukoliko dijete ima problema, shvaćanje problema i pomoći djetetu, razumijevanje problema djeteta, pružanje emocionalne topline djetetu, izražavanje brige od strane majke, verbalno kažnjavanje djece i igru roditelja s djecom,.. I druge varijable doprinose definiranju ove funkcije, ali je njihov doprinos znatno niži pa ih nije moguće uzeti u obzir pri objašnjavanju razlika među grupama. Navedene varijable većim dijelom pripadaju tzv. indirektnom odnosu roditelj-dijete. Izgleda da je na osnovi tog odnosa moguće pretpostaviti i direktni odnos roditelja prema djetetu, kao i primjenu nekih sredstava u odgoju. Ukoliko roditelji nastoje shvatiti i razumjeti problem djeteta, oni će potražiti pomoći i suradnju, a vrlo vjerojatno će djetetu pružiti više emocionalne topline, odnos oca će biti srdačan, majka će brinuti o djetetu, neće biti verbalnog kažnjavanja, a roditelji će se često igrati s djecom. Takve rezultate bilo je moguće očekivati. Prije navedena istraživanja, naročito ona koja polaze od postavke važnosti osjećaja sigurnosti i ljubavi koju roditelji pružaju djeci (Rakić, 1974; Nye, 1973; Radoš, 1973), sada se potvrđuju. Rezultati Nyea (1973) ukazuju da roditelji koji često nisu zaintere sirani za probleme svog djeteta nisu ni orientirani na pružanje pomoći djetetu, nisu u mogućnosti da im pruže dovoljno konstruktivnog nadzora, pa su ta djeca "osuđena" za izdvajanje na margine društva. Iz pozicije centorida (X) vidljivo je da eksperimentalna grupa na diskriminativnoj funkciji zauzima pozitivan pol, ali je to, iz osnova odnosa roditelja koji se procjenjuju prema djetetu, negativan pol. Obrnuto vrijedi za kontrolnu grupu. Na diskriminativnoj funkciji kontrolna grupa "leži" na negativnom polu, ali to znači da je odnos tih roditelja prema djeci znatno povoljniji. Premda se prema veličinama standarnih devijacija uočava izvjesno prepoklapanje eksperimentalne grupe s kontrolnom grupom, što znači da izvjestan broj djece eksperimentalne grupe ima roditelje čiji je odnos povoljniji, ipak za određeni broj djece eksperimentalne grupe ostaje problem odnosa roditelja prema njima.

5. UMJESTO ZAKLJUČKA

Iz apsolutnih i relativnih frekvencija u kategorijama varijabli koje opisuju indirektan ili direktni odnos roditelja prema djeci predškolske dobi može se zaključiti postojanje određenog broja obitelji (roditelja) koji ne pružaju takve odnose svojoj djeci koji im "osiguravaju" nesmetan razvoj. Iz tih parametara vidljivo je da je eksperimentalna grupa u nešto nepovoljnijoj poziciji. Rezultati diskriminativne analize ukazuju na postojanje statistički značajnih razlika među promatranim skupinama djece - djece koja ne pokazuju probleme na planu ponašanja i djece koja manifestiraju šest i više poremećaja u ponašanju u relaciji s odnosima roditelja prema njima. Međutim, iz toga se ipak ne može zaključiti da sva predškolska djeca s poremećajima u ponašanju nužno trpe od neadekvatnih odnosa roditelja prema njima, odnosno da poznavajući odnose roditelja prema djeci, možemo zaključiti o postojanju djece s poremećajima u ponašanju. To bi trebalo znati samo rizik za nastajanje poremećaja u ponašanju djeteta. Mora se ustvrditi da odnosi roditelja prema djeci jesu važni, ali nisu jedini odgovorni za nastanak poremećaja u ponašanju, kao što to nisu ni obiteljske prilike u cijelini.

Iz rezultata koji se odnose na kontrolnu grupu (koja se gotovo u cijelosti nalazi na pozitivnom polu) može se s većom sigurnošću ustvrditi: ukoliko dijete ne pokazuje probleme na planu ponašanja, ni roditelji neće imati negativan odnos prema djetetu. To razmišljanje neće imati negativan odnos prema djetetu. To razmišljanje potvrđuju i ona istraživanja koja na odnos roditelj - dijete gledaju s aspekta odnosa dijete - roditelj. Smatra se da neke karakteristike temperamenta djeteta ("teško", "zatvoreno", Thomas i Chess, 1977) doprinose kod roditelja određeni način ponašanja. Uz sve druge faktore, pa i one koji imaju više genetsku osnovu, uz faktore psiho-socijalnog polja, moguće je objasniti nastanak poremećaja u ponašanju u ranom periodu djetinstva. Treba ipak napomenuti da je rana stimulacija i povoljna obiteljska sredina dobar kompenzaciski faktor drugim nepovoljnim pretpostavkama dječjeg razvoja. To zaista potvrđuju nalazi kontrolne grupe djece, koja ne manifestiraju poremećaje u ponašanju, a čiji roditelji imaju adekvatan odnos prema njima, procijenjen opisanim skupom varijabli. To podvlači potrebu ranog uočavanja smetnji i ranog stimuliranja i utjecaja na one okolnosti obiteljskog života na koje je, za razliku od drugih faktora, moguće utjecati.

PRILOG: Tablice

Tablica 1.

Frekvencije (F) i relativne frekvencije (FR) kategorija varijabli kojima se opisuje briga i odnos roditelja prema djeci eksperimentalne (E) i kontrolne grupe (K)

Šifre	Kategorije	E		K		Ukupno	
		F	FR	F	FR	F	FR
BRIGAR 1.uglavnom pod nadzorom							
	i brigom	205	.91	178	.98	372	.94
	2.pretežno bez nadzora i brige	20	.09	4	.02	23	.06
INFORO 1.uvijek traže informacije							
	2 ponekad traže informacije	114	.51	118	.65	228	.58
	ili se ne informiraju	111	.49	64	.35	167	.42
PRIMISAM 1.uvijek							
	2.povremeno	130	.58	126	.70	251	.64
	3.nikad	70	.31	48	.26	114	.29
		25	.11	7	.04	30	.07

nastavak tablice 1.

PRISAO	1.uvijek	54	.24	66	.36	117	.30
	2.povremeno	72	.32	68	.38	136	.34
	3.nikad	100	.44	47	.26	142	.36
PROSUR	1.dijete nema problema	34	.15	102	.56	134	.34
	2.često traže pomoć i suradnju	60	.27	23	.13	78	.20
	3.ponekad traže pomoć i suradnju	90	.40	51	.28	139	.35
	4.ne traže	41	.18	6	.03	44	.11
PONAMA	1.smireno i vedro	150	.67	158	.87	299	.76
	2.zabrinuto i šutljivo grubo i razdražljivo	59	.26	10	.6	67	.17
	3.ne dovodi dijete ili vrlo rijetko	16	.07	13	.7	29	.07
PONAOC	1.smireno i vedro	144	.64	151	.83	285	.72
	2.zabrinuto i šutljivo grubo i razdražljivo	31	.14	7	.04	37	.09
	3.ne dovodi dijete ili vrlo rijetko/nema oca	50	.22	23	.13	73	.19
ZABRIM	1.uobičajena briga	131	.58	145	.80	268	.68
	2.nešto veća briga	46	.20	22	.12	66	.17
	3.pretjerana ili nedovoljna	35	.16	5	.03	39	.10
	4.ne dovodi dijete ili vrlo rijetko	13	.06	9	.05	22	.05
ZABRIO	1.uobičajena briga	143	.64	139	.77	276	.70
	2.nešto veća briga	22	.10	16	.09	35	.09
	3.pretjerana ili nedovoljna	19	.08	9	.05	27	.07
	4.ne dovodi dijete ili vrlo rijetko/nema oca	40	.18	17	.09	57	.14
ODNOMA	1.srdačna	172	.76	167	.92	330	.84
	2.indiferentna hladna	37	.17	2	.01	37	.09
	3.ne dovodi dijete ili vrlo rijetko	16	.07	12	.07	28	.07
ODNOOT	1.srdačan	142	.63	156	.86	289	.73
	2.indiferentan hladan	31	.14	2	.01	31	.08
	3. ne dovodi dijete ili vrlo rijetko/nema oca	52	.23	23	.13	75	.19
RORAZU	1.da	186	.83	180	.99	357	.90
	2.ne	38	.17	2	.01	38	.10
ROSHVA	1.da	183	.82	180	.99	357	.90
	2.ne	39	.18	2	.01	40	.10
ROFIKA	1.ne	152	.68	144	.79	288	.73
	2.da	72	.32	38	.21	107	.27
ROVEKA	1.ne	123	.55	139	.76	254	.64
	2.da	100	.45	43	.24	141	.36
ROOPRA	1.ne	191	.86	174	.96	356	.90
	2.da	31	.14	8	.04	39	.10
ROOSUD	1.ne	188	.85	177	.97	356	.90
	2.da	34	.15	5	.03	39	.10
ROSAVJ	1.da	198	.89	180	.99	368	.93
	2.ne	25	.11	2	.01	27	.07
ROBILI	1.ne	219	.98	181	.99	390	.99
	2.da	4	.02	1	.01	5	.01
RODRIZ	1.ne	195	.87	176	.97	362	.92
	2.da	28	.13	6	.03	33	.08
ROKONT	1.ne	166	.74	154	.85	311	.79
	2.da	57	.26	28	.15	84	.21
RONAGR	1.ne	164	.74	169	.93	306	.77
	2.da	59	.26	13	.07	89	.23

nastavak tablice 1

RONEEM	1.ne	164	.74	169	.93	325	.82
	2.da	59	.26	13	.07	70	.18
ROIGRA	1.da	114	.51	132	.73	239	.61
	2.ne	109	.49	50	.27	156	.39
RONEDO	1.ne	132	.59	138	.76	261	.66
	2.da	91	.41	44	.24	134	.34
SUPREA	1.ne	140	.63	146	.81	279	.71
	2.da	83	.27	34	.19	116	.29
PREZAH	1.ne	201	.90	178	.98	369	.93
	2.da	22	.10	4	.02	26	.07
ROODBI	1.ne	216	.97	181	.99	387	.98
	2.da	7	.03	1	.01	8	.02
RODLUB	1.ne	183	.82	173	.95	347	.88
	2.da	40	.18	9	.05	48	.12
ROPREZ	1.ne	174	.78	169	.93	335	.85
	2.da	49	.22	13	.07	60	.15
ROZANE	1.ne	207	.93	181	.99	378	.96
	2.da	16	.07	1	.01	17	.04
ROZELJ	1.da	206	.93	181	.99	379	.96
	2.ne	15	.07	1	.01	16	.04

Tablica 2.

Prosječna vrijednost (XA), standardna devijacija (SIG) i pogreška prosječne vrijednosti (DX) obiteljskih varijabli eksperimentalne (E) i kontrolne (K) grupe predškolske djece, te F-test značajnosti razlika između grupa (značajni F-testovi označeni su zvjezdicom na 0.05 i s dvije na 0.01 razini.)

		XA	SIG	DX	F
BRIGAR	E	.12	1.20	.16	7.55 **
	K	-.15	.63	.09	
INFORO	E	.13	1.01	.13	8.15 **
	K	-.16	.96	.14	
PRISAM	E	.121	.07	.14	7.22 **
	K	-.15	.89	.13	
PRISAO	E	.17	.99	.13	13.87 **
	K	-.20	.97	.14	
PROSUR	E	.37	.94	.12	78.14 **
	K	-.45	.89	.13	
PONAMA	E	.171	.05	.14	15.39 **
	K	-.22	.88	.13	
PONAOC	E	.181	.06	.14	16.41 **
	K	-.22	.86	.13	
ZABRIM	E	.201	.06	.14	20.32 **
	K	-.25	.86	.13	

nastavak tablice 2

ZABRIO	E	.141	.07	.14	
K		-.17	.88	.13	9.64 **
ODNOMA	E	.161	.10	.15	
K		-.19	.83	.12	12.45 **
ODNOOT	E	.211	.07	.14	
K		-.26	.84	.12	22.03 **
RORAZU	E	.251	.27	.17	
K		-.31	.25	.04	32.59 **
ROSHVA	E	.261	.27	.17	
K		-.32	.25	.04	34.90 **
ROFIKA	E	.111	.05	.14	
K		-.14	.92	.13	6.28 *
ROVEKA	E	.201	.04	.14	
K		-.25	.89	.13	20.97 **
ROOPRA	E	.151	.17	.16	
K		-.18	.70	.10	10.55 **
ROOSUD	E	.191	.22	.16	
K		-.24	.56	.8	18.66 **
ROSAVJ	E	.181	.26	.17	
K		-.23	.42	.06	17.02 **
ROBILI	E	.051	.20	.16	
K		-.06	.67	.10	1.26
RODRIZ	E	.151	.19	.16	
K		-.18	.65	.10	10.55 **
ROKONT	E	.111	.07	.14	
K		-.13	.89	.13	5.74 *
RONAGR	E	.141	.08	.14	
K		-.17	.86	.13	9.93 **
RONEEM	E	.231	.16	.15	
K		-.29	.66	.10	28.07 **
ROIGRA	E	.201	.02	.14	
K		-.24	.92	.13	19.55 **
RONEDO	E	.161	.04	.14	
K		-.19	.91	.13	12.06 **
SUPREA	E	.191	.07	.14	
K		-.24	.86	.13	18.52 **
1K					

nastavak tablice 2

PREZAH E	.141	.21	.16	9.94 **
K	-.17	.60	.09	
ROODBI E	.081	.25	.16	3.46 *
K	-.10	.53	.08	
RODLUB E	.181	.17	.16	15.52 **
K	-.22	.67	.10	
ROPREZ E	.191	.15	.15	13.34 **
K	-.23	.70	.10	
ROZANE E	.151	.29	.17	11.14 **
K	-.18	.37	.05	
ROZELJ E	.141	.28	.17	10.23 **
K	-.18	.38	.06	

Tablica 3.

Rezultati SDA diskriminativne analize

 λ = karakteristični korijen diskriminativne jednadžbe ρ = koeficijent kanoničke korelacije

W = koeficijent diskriminativne funkcije

DC = koeficijenti diskriminativne funkcije

A = korelacija obiteljskih varijabli s diskriminativnim faktorom

F = F - test

Q = vjerojatnost slučajnog dobivanja F-testa ove veličine

X = centroidi grupa na diskriminativnom faktoru

s = standardna devijacija grupa na diskriminativnom faktoru

R = razredi rezultata ispitanika na diskriminativnom faktoru

f = broj ispitanika u pojedinom razredu

$$\lambda = 2.6589$$

$$\rho = .61$$

Varijable	DC	A	\bar{X}		s
			E	K	
1. BRIGAR	.12	.40			
2. INFORO	.13	.40			
3. PRISAM	.12	.38			
4. PRISAO	.16	.39			
5. PROSUR	.35	.62			
6. PONAMA	.17	.65			
7. PONAOC	.18	.53			
8. ZABRIM	.19	.51			
9. ZABRIO	.14	.48			
10. ODNOMA	.15	.65			
11. ODNOOT	.20	.55			
12. RORAZU	.24	.70			
13. ROSHVA	.25	.65			
14. ROFIKA	.11	.44			
			R	f	
			-1.51	126	
			-1.51	180	
			1.47	59	
			4.44	24	
			7.42	6	
			7.42		

nastavak tablice 3.

15. ROVEKA	.20	.48
16. ROOPRA	.14	.31
17. ROOSUD	.19	.49
18. ROSAVJ	.18	.39
19. ROBILI	.05	.14
20. RODRIZ	.14	.29
21. ROKONT	.11	.12
22. RONAGR	.14	.22
23. RONEEM	.23	.59
24. ROIGRA	.19	.46
25. RONEDO	.15	.53
26. SUPREA	.19	.50
27. PREZAH	.14	.30
28. ROODBI	.08	.29
29. RODLUB	.17	.12
30. ROPREZ	.19	.18
31. ROZANE	.15	.54
32. ROZELJ	.14	.33

6. LITERATURA

1. Bašić, J. (1985): Diferencijalna analiza strukture stavova roditelja prema djeci s poremećajima u ponašanju kojoj su izrečene vanzavodske odnosno zavodske odgojne mjere. Disertacija, Fakultet za defektologiju Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb.
2. Deighton, L.C. (Ed.) (1971): Family Influences. In: The Encyclopedia of Education, The Macmillan Company and Free Press, Vol.2, 53-58.
3. Glueck, S. and E.T. Glueck (1950): Unraveling Juvenile Delinquency. New York, Commonwealth Fund.
4. Hrnjica, S. (1979): Opšta psihologija sa psihologijom ličnosti. Naučna knjiga, Beograd.
5. Jašović, Ž. (1970): Povezanost nekih oblika odnosa roditelja prema djeci sa prestupničkim ponašanjem. U: Porodica i socijalizacija mladih. Radnička štampa, Beograd, 117-124.
6. Kapor-Stanulović, n. (1972): Psihologija roditeljstva. Nolit, Beograd.
7. Misra, S.S. (1972): Juvenile Delinquency - Parental Deprivations. Psychological Abstracts. Vol. 48, No.5.
8. Nye, F.I. (1973): Family Relationships and Delinquent Behavior. Greenwood Press., Publisherss Westport, Connecticat.
9. Radlebeck, K.G. (1978): Some Psychodiagnostic Personality Variables in Mothers of Psychosocially Deviant Children and Juveniles. Abstracts on Criminology and Penology, Vol.18, No.4, 346.
10. Radoš, K. (1973): Neki postupci u gajenju dece i devijantno ponašanje devočica. Psihologija br. 1-2, 57-71.
11. Rakić, B. (1974): Osnove vaspitnog rada (autorizovana skripta). Sarajevo.
12. Someroff, A.J. and M.J. Chandler (1975): Reproductive Risk and the Continuum of Caretaking Causality. U: F.D. Horowitz and others (eds). Review of Child Development Research. Chicago: University of Chicago Press, Vol. 4.
13. Sans, P. (1977): Notes on Families with Problem Children. Abstracts of Criminology and Penology, Vol.17, No.6, 672.

14. Štalec, J. and K. Momirović (1984): On a very simple metod for robust discriminant analysis. Proceedings of the 6th International Symposium "Computer at the University Dubrovnik, 515.1 - 515.16.
15. Thomas, A. and S. Chess (1977): Temperament and Development. N.Y. Brunner, Marel.
16. Waldrop, M.F. and C.F. Halverson (1971): Minor physical anomalies and hyperactive behavior in young children. U: J. Hellmut (ed.) Exceptional Infant. N.Y.: Brunner, Marel.

The differences in parents relationshio to their pre-school children with or without behaviour problems

SUMMARY

The aim of this article as a part of project "Behaviour problems moulds of the children in the pre-school institutions and family circumstances" was to define some differences between two groups of pre-school children with and without behaviour problems in connection with their parents direct and indirect relationship to them.

By applying the Questionnaire about family circumstances (a part of 32 variables) gained information were treated by variance analysis and discriminative analysis (algorithm SDA).

Obtained results showed that there exists differences in parents relationship to two groups of pre-school children. The group of children with behaviour problems was in unfavourable status. That was especially showed through indirect relationship of the parents to their children.